

en de werkkamer-stijl is die van... Adam, met welke benaming de lezer gelieve genoeg te nemen; ik kan er u alleen van zeggen, dat de koning van Egypte, als hij in *zijn* land reist, duurzaam herinnerd wordt aan de wijze, waarop *Engeland* de verfijning der meubel- en stoffeeringskunst toepast voor „beschermd“ mogendheden... En wat het gerief betreft, men vertelt mij van electrisch verhit water, van een eigen electrische verlichting, van een koel-cel voor de eetwaren, van een permanente lucht-verschuing, enzovoort. 't Was ook maar 240.000 gulden!

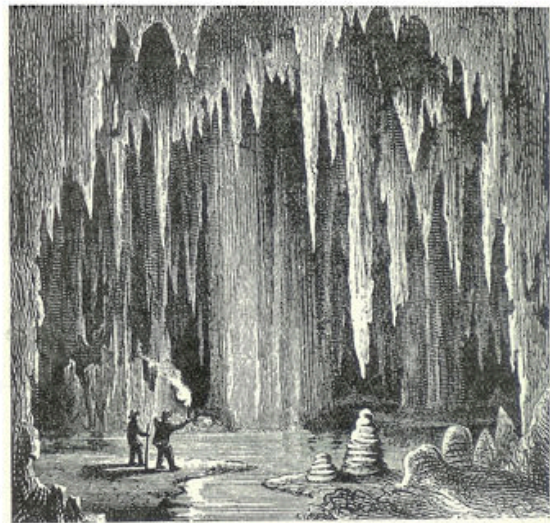
Wilt ge 't nu iets minder weelderig hebben, en ook bereikbaar voor elke, niet te smalle beurs, tuur dan eens even in dien prachtige Pullman-car, die „slechts“ 60.000 gulden kost, en waarin ge, in fraaie fauteuils gezeten, u een in den eigen keuken bereid diner kunt laten voorzetten. Ik behoef hier nauwelijks aan toe te voegen, dat ook de luxe van het groote scheepvaartverkeer en de nieuwste technische vindingen op het gebied van lading en lossing van zeeschepen, in het Machinepaleis in den breede is tentoongesteld, hetzij in werkelijkheid, hetzij in tientallen nauwkeurige nabootsingen. Dit alles eischt geen uitvoerige besprekingen, maar wel moet ik over dat scheepvaartverkeer zelf iets zeggen in verband met de wereldhaven van Engeland.

In een stukje over ons Reddingwezen en onze Kustverlichting heb ik onlangs al opgemerkt, dat Engeland op dit terrein ons weinig of niets te leeren heeft; en ook de ijsbreker hier in model ingezonden, doet mij slechts denken aan de ijsbrekers, die te Rotterdam voor Finland worden gebouwd, een bestelling, die Engeland zich zag ontgaan, evenals die van zes tankschepen, welke in ons land zullen gebouwd worden voor de Shell-Petroleum Cy. (= De „Koninklijke.“) Zoodat ik maar zeggen wil, dat een Nederlander in het Machinepaleis op Wembley ook nog wel iets anders kan doen dan louter in bewondering neer te zinken...

Maar het havenbedrijf — Londen, met een eigen bioscoop, vooraan, heeft onze bewondering wèl, al was 't alleen maar om den geweldigen omvang. Denk eens aan: de haven van Londen is voorzien van 650 electrische- of stoom-hefkransen, (Rotterdam heeft er 355,) heeft een opslagruimte in veemen of loodsen voor een millioen ton goederen. Zóó is het mogelijk, dat in één jaar tijds (1925) in Londen werden aangevoerd o.a. 750 millioen K.G. papier en pulp, 680 millioen K.G. suiker, 650 millioen K.G. bevroren vleesch, 2000 millioen K.G. granen, 220 millioen K.G. thee, 36 millioen Liter gedistilleerd, enz. En zóó is het ook mogelijk, dat een som van 120 millioen gulden, sedert 1920, besteed, om de Londensche haven te verbeteren, voldoende rente afwierp, om nog steeds met uitbreiding voort te gaan. Een som van 6768 millioen gulden, waarde van de in één jaar omgezette goederen, zegt bovendien genoeg.

Naast Londen zijn Liverpool en Manchester de groote havens van Engeland. Ook hiervan zijn groote maquettes opgesteld; de spoorlijnen in de haven van Manchester (vooral katoenhaven) hebben een uitgestrektheid van 156 K.M. Ten opzichte van den export staat Liverpool nog boven Londen en ver boven alle andere Engelsche havens. Ik mag er hier wel eens aan herinneren, dat Liverpool een bijzondere positie heeft als baanbreker: te Liverpool werd het eerste drijvende dok der wereld gebouwd; de eerste spoorlijn en het eerste kanaal in Engeland werden aangelegd van Liverpool uit, en het eerste stoomschip, dat den Atlantischen Oceaan overstak, vertrok van Liverpool.

Opmerkens-, en nog veel meer navolgenswaardig is, dat op Wembley nooit vergeten wordt, dergelijke dingen te vermelden. Zij behooren tot de zeer praktische volksovoeding. Wij kunnen er nog wel iets van leeren!

DE GROT

Vol spanning daal ik huiv'rend in de grot
in duist're kille onderaardsche gangen,
die als gewelven van een oud-eeuwsch slot
mij met een siddering van vrees bevangen;
nu treed ik in een eng, duf, vunzig krot,
waar aan 't gewelf de glinsterkegels hangen,
dan voeren uitgehouden trappen tot
een weidsche zaal, als om een vorst te ontvangen.

Plots vlamt als van een verren, hoogen toren
een fakkellicht en wordt een schim geboren
en ijlt al dreigend-zwaaiend op mij af;

uit donk're diepte stijgt als uit een graf
een rauwe stem, doet vreemde klanken hooren,
die gaan in honderd echo's weer verloren.

Nu dooft het licht, alle geluiden zwijgen,
een angstig stil volgt op de rauwe klacht
in geheimzinnig, tastbaar-donkren nacht,
ik durf nog nauwelijks naar adem hijgen.

Plots kling'len, tjing'len klokjes lief en zacht;
't is als na loomen dag bij vreeslijk onweersdreigen
'tverkwikkend zuchtje, splend door de twijgen,
dat weder laaf'nis en verlichting bracht.

Is veler leven niet zoo'n duist're gang,
die uitloopt op een nacht vol angstig vreezen?
En reeds bij 't leven in den dood te wezen
is voor een arme ziel onzegbaar bang — — —
— — — — —
maar lief'lijk ruischt het: „Christus is verrezen!“
en graf, noch dood, noch hel is meer te vreezen.

H. W. A.

